

ΟΙ ΥΠΟΤΕΛΕΙΣ ΜΠΑΚΑΛΗΔΕΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Οι κρίσεις είναι θείο δώρο για τα αποτυχημένα Κράτη. Βγάζουν στην επιφάνεια τις παθογένειες του νοσηρού τους Συστήματος, ώστε να χωριστεί η κοινωνία πλήρως και συνειδητοποιημένα από αυτό, όπως το βράσιμο βγάζει πρώτα όλη τη βρωμιά του κρέατος για να αφήσει την καθαρότερη ουσία του. Ετσι και στη χώρα μας η Οικονομική Κρίση ξεμπροστιάζει την ανικανότητα και διαφθορά του αποκρουστικού Συστήματος που μας καταδυναστεύει. Μικροί και ανάξιοι, καθοδηγούμενοι ηγέτες, τα όργανα του Συστήματος, ανδρείκελα που εξυπηρετούν τα συμφέροντα του ολέθριου Leviathan όπως το έχω ορίσει, συνδυαζόμενα κάθε φορά με τους εξωτερικούς παράγοντες που ευνοούν τη συντήρηση του, θέλοντας μη θέλοντας ξεγυμνώνονται υπό την ευεργετική πίεση της Κρίσης.

Δύο από τα βασικά χαρακτηριστικά του ΝεοΕλληνικού Leviathan είναι η υποτέλεια και η μπακαλοσύνη, η εξάρτηση και η πονηροκαπατσοσύνη, η υποταγή και η καραγκιοζοσύνη.

Η κρίση φανερώνει κι αυτά, κάνοντας τους φουκαράδες της Ηγετικής Αναξιοκρατίας να αυτομαστιγώνονται δημόσια χωρίς να το καταλαβαίνουν.

Δήλωσε πρόσφατα ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ότι η Ελλάδα δεν θα αποτύχει, γιατί αν αποτύχει αυτό θα σήμαινε αποτυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διάλυση της Ευρωζώνης. Γι' αυτό, είπε, δεν θα γίνει αναδιάρθρωση του χρέους.

Να ξεκαθαρίσουμε **πρώτα** κάτι. Η Ελλάδα ως Κράτος δεν κινδυνεύει να αποτύχει, έχει ήδη αποτύχει - παντού. Είναι μια ανελεύθερη χώρα, πολιτιστικά ουτιδανή, με ευνουχισμένη στρατιωτική δύναμη, με αρνητικό στρατηγικό βάρος, και οικονομικά χρεωκοπημένη επί της ουσίας.

Λόγω της χρεωκοπίας, η Κυβέρνηση επέλεξε τη χειρίστη των επιλογών που η χώρα είχε, να υπογράψει δηλαδή Μνημόνιο Συνεργασίας με την Ευρωζώνη και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, βάσει του οποίου και οι πιστωτές της χώρας (ασύνετες Τράπεζες και ανοήτως ριψοκίνδυνα funds

) εξασφαλίζονται έναντι της χρεωκοπίας της και η ίδια καθίσταται επισήμως υποτελής.

Αυτή είναι η αλήθεια του θέματος. Φυσικά και αυτοί οι πιστωτές εξασφαλίζονται μόνο όσο η Γερμανία κρίνει συμφέρουσα τη διατήρηση της Ευρωζώνης υπό κάποια μορφή σαν την παρούσα.

Το Μνημόνιο εξυπηρετεί, υπό αυτήν την συνθήκη, κυρίως τα συμφέροντα των πιστωτών της Ελλάδας και όχι την Ελλάδα.

Δεύτερη παρατήρηση. Ο Υπουργός Οικονομικών της Ελλάδας πονήρως ταυτίζει την αποτυχία της Ελλάδας με την αναδιάρθρωση του χρέους της.

Μα η μη αναδιάρθρωση του χρέους μιας ουσιαστικά χρεωκοπημένης χώρας είναι πρωτίστως υπέρ του συμφέροντος των πιστωτών της!

Φυσικά και δεν είναι επίσης καλό για μια χώρα να ζητεί αναδιάρθρωση του χρέους της. Αλλά αυτό δεν είναι καλό, γιατί τότε η χώρα ομολογεί ότι έχει χρεοκοπήσει. Και αυτό με την σειρά του δεν είναι καλό γιατί η χώρα έχει όντως χρεωκοπήσει. Το πρωτογενές κακό είναι η ουσιαστική χρεωκοπία της. Από κει και πέρα το τι κάνει σε μια τέτοια περίπτωση είναι άλλο θέμα. Υπάρχουν διάφορες επιλογές. Αλλά ασφαλώς επίσης δεν είναι καλό για μια χώρα να υπογράφει τέτοια επαισχυντα Μνημόνια. Και αυτό δεν είναι καλό επίσης γιατί τότε ομολογεί ότι έχει ουσιαστικά χρεωκοπήσει. Και αυτό δεν είναι καλό γιατί έχει όντως χρεωκοπήσει. Πάλι καταλήγουμε στο αυτό, ως έδει!

Τρίτο και καταλυτικό. Με την παραπάνω δήλωσή του ο Υπουργός των Οικονομικών λέει κατ' ουσίαν ότι η Ελλάδα ταυτίζει τα εθνικά συμφέροντά της με αυτά της Ευρωζώνης. Και αυτό είναι διακηρυσσόμενη υποτέλεια.

Η Ελλάδα δεν είναι μια επαρχία καμιάς χώρας που λέγεται Ευρωζώνη ή Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί δεν έχει υπάρξει, δεν υπάρχει και ούτε θα υπάρξει τέτοια χώρα. Η υποτέλεια εκτός από εξευτιλιστική είναι και μωρή.

Και τέταρτο τελειωτικό. **Υποτέλεια στην Ευρωζώνη είναι εκτός από αναξιοπρεπής και ολέθρια βλακεία.**

Αφενός γιατί η Ευρωζώνη υπό την

παρούσα μορφή της φυσικά και θα διαλυθεί συντομότερα από ό,τι οι Ευρωσκεπτικιστές υπολόγιζαν. Ας είναι καλά η συνεχιζόμενη και συνεχισθησόμενη Κρίση. Και αφετέρου γιατί η Ελλάδα δεν ωφελήθηκε από την Ευρωζώνη.

Η χρεωκοπία της χώ ρας έγινε σε 8 χρόνια αφ' ότου μπήκαμε στην Ευρωζώ νη!

Τι χρεία άλλων μαρτύρων έχουμε;

Ο Υπουργός Οικονομικών απλοϊκά ομολόγησε αυτό στο οποίο έχω επιμείνει τόσο πολύ. Ότι ο Ευρωπαϊσμός του ΝεοΕλληνικού Leviathan είναι ουσιαστικό χαρακτηριστικό του. Ότι υπερισχύει του εθνικού συμφέροντος. Και ότι ζημιώ νει τη χώ ρα τα μέγιστα.

Τώρα για τους **Μπακάληδες**. (Και ας μου συγχωρήσουν οι παντοπώλες αυτή τη χρήση της παλιάς λέξης, αλλά στην δημόδη αίσθηση μπορεί να εκφράσει κοροϊδευτικά τον ποταπά αμίμητο συνδυασμό **πονηριάς και μικρότητας** που σφραγίζει όπως στον Κάιν το ΝεοΕλληνικό Σύστημα). Πριν τις ημέρες της λεγόμενης κατ' ευφημισμό «δημιουργικής λογιστικής» (αυτής που μας έμπασε στο club

των ανεπτυγμένων χωρίς να το αξίζουμε σαν χώρα και αυτής που μας εξευτέλισε όταν μπήκαμε μέσα και μας σπρώχνει τώρα έξω), υπήρχε μια λαϊκή παροιμία:

«τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι κι έξι το λαδόξυδο».

Η πονηρομπακαλική αυτή τέχνη (πολιτική «καπηλική» κατά τους αρχαίους) δεν εγκατέλειψε τη ΝεοΕλληνική Ηγετική Αναξιοκρατία.

Τους βλέπεις ακόμα τώρα, ενώ έχουμε πέσει στον Καιάδα της ιστορίας, με τα τεφτέρια τους να λογαριάζουν τόσο αντί τόσο, για πετρέλαια λέει θέρμανσης και μη θέρμανσης, φόρους δυσθεώρητους επι τούτων ζυγοσταθμιζόμενους σε φανταστικές ζυγαριές φαρμακευτικής ακριβείας που πάντα πέφτουν έξω πολλαπλασιαστικά, και για αυξήσεις του ΦΠΑ ίσες και άνισες προς εκείνους, και πλαφόν σε τιμές εδώ αλλά όχι εκεί, που τίθενται σήμερα με γελοίες προφάσεις και αίρονται αύριο με γελοιότερες, και τόσο premium

για τους φορτηγατζήδες μεταφορείς καυσίμων αλλά όχι για άλλες μεταφορές, και για ανοίγματα επαγγελματών όπου στο ανοικτό καθεστώς πληρώνεις περισσότερα στο κράτος από όσα πλήρωνες στον ιδιώτη με το κλειστό σύστημα, και για αισχρές φορολογικές περαιώσεις όπου το κράτος το ίδιο, μια μαφία, προσφέρει προστασία σαυτούς που ταυτόχρονα κατηγορεί σαν παράνομους, ενώ ταυτόχρονα κόπτεται οτι τάχα θέλει να σοβαρευτεί επί τέλους και να καταφέρει να κερδίσει την οριστικά χαμένη αξιοπιστία του (κάτι σαν την πόρνη που θέλει να αποκτήσει παρθενία!) --- τους βλέπεις να κάνουν αυτές και άλλες τέτοιες μαλακές χειρονομίες.

Και ανάλογα μπακαλοτεύτερα βλέπεις σε όλο το πολιτικό Σύστημα που δεν θέλει και δεν μπορεί να κάνει την Μεγάλη Επανάσταση, την Νέα Αρχή που χρειάζεται ο τόπος.

Και βλέπεις

τα όργανα προπαγάνδας του Συστήματος, τα επαίσχυντα ΜΜΕ,

να επαναλαμβάνουν με σοβαρότητα 100 καρδιναλίων αυτά τα τερτίπια και караγκιοζιλίκια, **ενώ η Κοινωνία σιχαίνεται και βλαστημάει και μουτζώνει**

. Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απωλέσαι. Ιδίως τον ανάξιο κύριο. Καλά δεν μελετούν οι μωροί τις κλασσικές γραφές, ούτε την Γραφή δεν κυττάνε;! Ο νοών νοείτω.

Θέλουν λέει **οι πονηρομπακάληδες** να προσελκύσουν μεγάλες και πολλές επενδύσεις! Και θα γράψουν νόμο με λαδόξυδα ευεργετικών μέτρων για όσες επενδύσεις είναι πάνω από τόσα εκατομμύρια, ή πάνω από τόσα εκατομμύρια με δημιουργία τόσων θέσεων εργασίας, ή πάνω από τόσα με εισαγωγή καινοτομιών ή για επενδύσεις εθνικής σημασίας (κάτι για ευαίσθητες περιοχές και τα τοιαύτα). Παλιά μου τέχνη μπακαλικής κόσκινω. Οι άνθρωποι δεν έχουν μάθει τίποτα, αφ' ενός γιατί είναι ανεπίδεκτοι μαθήσεως και αφ' ετέρου γιατί τα συμφέροντα που εξυπηρετούν θέλουν να κρατήσουν όρθιο το εφιαλτικό Leviathan με νύχια και δόντια.

Οι αγορές δεν θέλουν περιορισμούς μπακαλοτέφερων όχι γιατί δεν θέλουν τάξη (έχουν ισχυρότατη φυσική τάξη), αλλά γιατί ξέρουν πώς λειτουργούν στην πράξη τέτοιοι πολλοί και πολύπλοκοι κανόνες, ιδίως σε αποτυχημένα κράτη. Λειτουργούν ως εξάρτηση από την πολιτική εξουσία, την κρατική γραφειοκρατία, και την εντόπια ολιγαρχία και φεουδαρχία (που ισχύει με την ανόητη συμπαραράσταση συντεχνιών και συνδικάτων). **Και τέτοια εξάρτηση σημαίνει αναποτελεσματικότητα και διαφθορά.**

Γιαυτό ο καιρός τώ ρα την Εποχή της Ελευθερίας είναι για λίγες, απλές, ελαφρές, φυσικές ρυθμίσεις πού αφήνουν όσο το δυνατό λιγώ τερα περιθώ ρια ερμηνείας και άρα ελαχιστοποιούν την δυνατότητα αυθαιρεσίας, ρυθμίσεις εξισωτικές σαν low

,
flat
rates

, ανεξάρτητες από τις ερμηνείες και τις κατευθύνσεις της υπερτροφικής πολιτικής εξουσίας και των εντολών της.

Αλλά ο Κομματισμός της πολιτικής εξουσίας εδώ δεν λειτουργεί υπέρ της χώρας και της κοινωνίας και των δημιουργών. Υπάρχει υπέρ της φεουδαρχίας και ολιγαρχίας, υπέρ του Συστήματος. Και γιαυτό θέλει να τα ελέγχει όλα.

Κάθε απελευθέρωση που υποχρεώνεται να κάνει την ακυρώνει στην πράξη με την ίδια πάντα μέθοδο: την δεσμεύει με ένα βαρύ και ασαφές και επιλεκτικά εφαρμοζόμενο κανονιστικό πλαίσιο. Ζούμε σε μια κατ' ουσία ανελεύθερη χώ ρα --- και υπο καθεστώ ς οιονεί κατοχής, τόσο αλλότριο είναι το Σύστημα από την Κοινωνία.

Να ο κύριος λόγος γιατί δεν γίνονται σοβαρές επενδύσεις στην χώρα. Και με «σοβαρές»

εννοώ κυρίως επενδύσεις στην ελεύθερη αγορά, όχι απότοκες ύποπτων διακρατικών συμφωνιών ή μοιράσματος της τράπουλας κάτω από το τραπέζι ή με σημαδεμένα χαρτιά, εκτός πραγματικού ανταγωνισμού.

Ποιος σοβαρός επενδυτής ή ουσιαστικός «κερδοσκόπος» (!) θα βάλει συμφέροντά του σε μια χώρα όπου γίνεται το σκάνδαλο της μεταβίβασης μετοχών του ΟΤΕ στην Γερμανική Τηλεπικοινωνία με ανταποδοτικό όφελος το σκάνδαλο «πώλησης» της Ολυμπιακής, όπου συμβαίνει το απίθανο αλισβερίσι για τον Σκαρामαγκα, με υποβρύχια που γέρνουν, με χρωστούμενα που δεν καταβάλλονται, με πτωχεύσεις, και αγορές μια μερα πριν την πτώχευση με ταυτόχρονη νέα παραγγελία υποβρυχίων (θα γέρνουν ή δεν θα γέρνουν άραγε?!), όπου η πράσινη ανάπτυξη γίνεται τα πράσινα άλογα του βρωμερού απόπατου της Ευρώπης στον Αστακό, όπου το κύριο λιμάνι της χώρας παραδίδεται σε ξένο κράτος, όπου υπογράφονται διακρατικές συμφωνίες ανενεργές και μηδέποτε τελεσφορούσες σαν την γελοία για τον αγωγό Μπουργκας – Αλεξανδρούπολης, και όπου νέες τέτοιου σαθρού είδους διακρατικές συναλλαγές με Λιβύη (! η είναι ποιοό έξυπνος ο Καντάφι?) ή το Κατάρ εξαναγγέλλονται σαν εργαλεία ανάπτυξης!

Η Κυβέρνηση του Συστήματος καταδικάζει τους υγιείς επενδυτές των ελεύθερων αγορών και ψάχνει να βρεί τους σκοτεινούς κερδοσκόπους-καιροσκόπους, ανάλογα νοσηρά απογεννήματα σαν τους δικούς της ολιγάρχες και φεουδαρχικούς εξαρτηματικούς, που ψαρεύουν σε τέτοια θολά νερά. Αυτή είναι η ουσία της υπόθεσης.

Όποιος λοιπόν απονενομημένος κερδοσκόπος αυτού του αισχρού είδους δελεασθεί από τις συνθήκες προκαθορισμένων διανομών και έλλειψης ανταγωνισμού και της υποσχέσεις του Συστήματος, και κάνει τέτοιες επενδύσεις εδώ πρέπει να ξέρει τον μέγιστο κίνδυνο που διατρέχει. Γιατί αυτός είναι ο παρασιτικός κερδοσκόπος, όχι αυτός που αγωνίζεται και κερδίζει με τις ικανότητες του στις ελεύθερες αγορές. Και να ξέρει τον βέβαιο κίνδυνο όχι γιατί είναι ξένος ή εντόπιος αλλά γιατί βοηθάει έναν ζωντανό νεκρό, το ΝεοΕλληνικό
Leviathan

Το ίδιο να ξέρουν και οι Ευρωζωνιστές και Διεθνοταμίτες. Είναι υπεύθυνοι κατά το μερίδιο που τους αναλογεί για τη συνέχιση της κατοχής που ένα αποτυχημένο Σύστημα ασκεί πάνω σε μια χώρα και μια κοινωνία που αξίζει τη λευτεριά της και τα καλύτερα. Είναι εχθροί της κοινωνίας των Ελλήνων δημιουργών. Να το λογαριάσουν αυτό και οι έξω μπακάληδες της οικονομίας.

